

Boros Imre: Rejt?zköd? Luxemburg

2014 augusztus 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Luxemburgról, err?l az alkotmányos nagyhercegségként m?köd? miniállamról a közvélemény jószerivel csak annyit tud, amennyit a média részére ismeretként szolgáltat.

Mindebb?l azonban az egzotikumként számon tartott kicsiségen kívül manapság csak annyi ismert, hogy jó ott

munkát vállalni, mert magasak a bérek, és nyugdíjba is teljes bérrel lehet elmenni. A magyar Árpád-ház utáni történelmet ismer?knek esetleg felsejlik Luxemburgi Zsigmond magyar király alakja, aki éppen a mi segítségünkkel nyerte el a magyar királyi mellé a Német-római Birodalom császári trónját is. A statisztikára nem teljesen igaz a mondás, hogy nem az az érdekes, amit mutat, hanem inkább az, amit eltakar, de a média esetében ez a mondás telitalálat. Hasznos és felettébb aktuális tudnivaló a Zala megyénknél valamivel kisebb terület? országról a fentieken túl is lenne b?ven.

A kíváncsiságot Luxemburg iránt napjainkban nagyban felkeltette volt miniszterelnökének, Jean-Claude Junckernek az Európai Bizottság élére való megválasztása el?tti rendkívül eseménydús id?szak, hiszen ?t még pártcsaládja, az Európai Néppárt konvenciója is csak negyvenszázalékos bels? ellenszéllel megküzdve támogatta. El?zetesen kormányf?k sora nyilvánította ki, hogy legszívesebben nem ?t látná abban a székben. Legf?bb mentora, a német kancellár, Angela Merkel is inkább félszívvel, mint kritika nélkül állt mellé, majd beállt a nagy fordulat, és még a kételked? kormányf?k kisebb csapatát is ? fordította Juncker oldalára. Csak két kormányf? állt ki végig Junckert ellenz? álláspontja mellett, David Cameron brit és Orbán Viktor magyar miniszterelnök.

Több mint figyelemre méltó, hogy az Európai Bizottság eddig megválasztott tizenhárom elnöke közül Juncker a harmadik, aki luxemburgi. Újrázni is csak olaszoknak és franciáknak sikerült eddig. A tagországok zöme a közelébe sem került a lehet?ségnek, hogy elnököt delegálhasson. A látszat az, hogy a farok nagyon is csóválja a kutyát. A látszat azonban sokszor csal, és becsap bennünket. A látszat és a lényeg sokszor ellent is mond egymásnak. A média éppen arra van kitalálva, hogy ezzel a furcsasággal élve tömegeket tereljen el a lényeg megértését?l. A miniállam Luxemburgnak felettébb meglep?k a legf?bb gazdasági adatai. Vitán felül áll, hogy száztízezer eurós egy f?re jutó GDP-jével világbajnok. Az „államka” így jól elvisel közel tizenegymilliárd dollárnyi államadósságot is.

Meghökkent?bb viszont az ország kétezer-hatszázmilliárd dolláros küls? adóssága, amib?l minden luxemburgira jut majdnem négymillió dollárnyi. Ez a gigantikus pénzrakomány azonban csak luxemburgi

(„adókímél?–adóoptimalizáló-adócsaló”) zászló alatt hajózik, de f?ként más uniós tulajdonosoké, amit jól jelez a miniországban bejegyezett mintegy kétszáz bank nemzetisége. Haszon van a pénzen b?ven, és ebb?l még kicsi adókulcsokkal is jut b?ven az államkasszába. A luxemburgi székhely? bankok, biztosítók, cégek a nagyobb tagországokból vannak, szám szerint követve az államok gazdasági er?sorrendjét is. Érthet? (de politikailag nem korrekt) nyelven fogalmazva: a sok pénz az unió tagországainak költségvetései trükkös vagy anélküli megcsapolásából került oda.

Így érthet? Angela Merkel félszív? hozzáállása is Junckerhez. ? ugyanis korábban Svájcot majdnem keresztre feszítette a német adópénzek ügyében, most is ezt kellett volna tennie, de érkeztek hozzá nyilván b?séggel hazai és más, ezzel ellentétes és futamgy?ztes megkeresések is, amelyek visszabillentették ?t a „helyes” irányba. A luxemburgi rejtély megéréséhez hozzátartozik az elmúlt három évtized miniszterelnökeinek személyleírása is. Mindenekel?tt Junckeré. ? több mint másfél évtizedig volt a poszton, el?tte azonban kormánytag, legf?képpen pénzügyminiszter volt, régi motoros. A titkosszolgálati botrány, amibe végül belebukott, arról szólt, hogy a szolgálat vezet?jével folytatott telefonbeszélgetését (a nagyherceg családjáról és annak brit titkosszolgálati kapcsolatairól) lehallgatták, és ez nyilvánosságra került. (Talán így érthet?vé válik az angol miniszterelnök makacs ellenkezése is.) Nem lényegtelen Juncker kapcsolata sem az el?z? luxemburgi bizottsági elnökkel sem, akinek miniszterelnöksége alatt Juncker éppen pénzügyminiszter volt, miel?tt Jacque Santert, az egyesült Európa elkötelezett hívét a miniszterelnöki székben váltotta. Santer el?d/mentor miniszterelnök f?nöke meg éppen Gaston Thorn, az el?z? bizottsági elnök volt. A sort pedig Pierre Werner nyitotta, akinek alkalma volt a második világháború utáni pénzügyi rendet megalapozó Bretton Woods-i konferencián is részt venni, és mellesleg ? volt az, aki még luxemburgi pénzügyminiszterként, az els? tervezetet az európai közös pénzr?l a hatvanas évek végén kidolgozta.

A négy luxemburgi pénzügyminiszter és kés?bb miniszterelnök – s közülük három már úgy is, mint megválasztott bizottsági elnök – megtestesíti azt, amir?l az Európai Unió valójában szólni kíván, ami mer?ben más, mint amit err?l a nyilvánosság elé tár a média. Luxemburg évtizedek óta az európai nagy államok gazdasági elitjének pénzkimenekítési és a valós versenyt kerül? fialtatási központja, ami felett a politikai elit eddig szemérmesen szemet hunyt eddig, és ezután is ezt kívánja tenni, amit Junckernek az elnöki székbe való beer?ltetése is fényesen példáz. Ebben az értelemben éles konkurenciaharcban áll London City érdekeivel. Ezt támasztja alá az is, hogy a hivatalos bizottsági doktrína szerint a cs?dközeli tagországok gazdasági talpra állításában a megszorítások politikája az üdvözít?, azaz pótolni kell a bérb?l és fizetésb?l él?k, és a helyi vállalkozók terhére azokat az állami bevételeket, amelyek javarészt adót elkerülve éppen Luxemburgba, vagy más adóparadicsomokba kerültek. Ki lett volna más, mint Juncker, aki az eurómentést, mint a legfels?bb pénzügyér, éppen ilyen értelemben látta megvalósíthatónak.

A négy volt luxemburgi miniszterelnök között annyi árnyalatnyi eltérés megfigyelhet?, hogy az els? három inkább Párizsban érezte otthon magát, Juncker esetében pedig támogatói hangsúlyosan emelték ki, hogy a francia és a német nyelvet egyaránt jól érti. És mi lesz a többi nyelvvel? Jól látható, hogy Junckerrel a kalandos éveink az Európai Unióval folytatódnak.

Boros Imre – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló